

Sygn. akt **XX GC 1076/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Kisiel

Protokolant: Stażysta Anna Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko Gminie S.

o zapłatę

I. oddala powództwo,

II. zasądza od strony powodowej (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz strony pozwanej Gminy S. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje pobrać od strony powodowej (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 307 zł (trzysta siedem złotych) tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

SSO Katarzyna Kisiel

Sygn. akt XX GC 1076/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 maja 2015 r., strona powodowa (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. (dalej jako: (...)
S.A.

w W.) wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym

i nakazanie stronie pozwanej Gminie S., aby zapłaciła stronie powodowej kwotę 127.524,08 zł (słownie: sto dwadzieścia siedem tysięcy pięćset dwadzieścia cztery złote osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 września 2014 r.

do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że dniu 15 października 2013 r.

(...) sp. z o.o. w K. zawarła z pozwaną umowę, której przedmiotem było wykonanie budowy sieci wodociągowej wraz z przyłączami w miejscowości

(...) P..

W dniu 31 lipca 2014 r. powódka zawarła z (...) sp. z o.o. w K. Umowę o świadczenie usług faktoringowych (...)

nr (...). Zgodnie z treścią umowy (...) sp. z o.o. w K. uprawniona była do dokonywania na rzecz powódki przelewu wierzytelności wynikających z wystawionych przez nią faktur VAT.

W dniu 6 sierpnia 2014 r. powódka zawiadomiła pozwaną o zawarciu umowy

z (...) sp. z o.o. w K. oraz o skutkach jej zawarcia w stosunku do pozwanej.

Po prawidłowym wykonaniu prac na podstawie umowy

z dnia 15 października 2013 r. (...) sp. z o.o. w K.

w dniu 29 sierpnia 2014 r. wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...).

Do faktury załączono protokół odbioru wykonanych robót podpisany przez przedstawicieli (...) sp. z o.o. w K. oraz Gminy S.. Zgodnie

z treścią klauzuli, którą zaopatrzone fakturę, wierzycielem uprawnionym do przyjęcia zapłaty była powódka.

Zgodnie z umową faktoringową, pismem z dnia 6 sierpnia 2014 r. oraz treścią faktury (...) sp. z o.o. w K. dokonała skutecznego przeniesienia wierzytelności wynikającej z faktury na rzecz powódki w drodze cesji wierzytelności. Gmina S. o przelewie została zawiadomiona w dniu wystawienia przedmiotowej faktury, tj. w dniu 29 sierpnia 2014 r., tym samym skutecznie została zawiadomiona

o przejściu uprawnień przysługujących pierwotnemu wierzycielowi, tj. E. – W.

sp. z o.o. w K..

Pozwana, pomimo upływu terminu wymagalności przedmiotowej faktury VAT, nie uiściła na rzecz powódki żadnej płatności, zaś wedle wiedzy powódki pozwana dokonała dochodzonej pozewm płatności na rzecz innego podmiotu.

Pismami z dnia 25 lutego 2015 r. oraz 8 kwietnia 2015 r. powódka wezwała pozwaną do dobrowolnej spłaty kwoty wskazanej w fakturze VAT wraz z należnymi odsetkami ustawowymi kierując do niej przedsądowe wezwanie do zapłaty (pozew – k. 3-7).

Sąd uwzględnił roszczenie powódki w całości i w dniu 31 lipca 2015 roku wydał w postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty nakazując pozwanej,

Gminie S., aby zapłaciła powódce kwotę 127.524,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 września 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 9.994 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, w terminie dwóch tygodni, od doręczenia nakazu albo wniosła w tym terminie sprzeciw (nakaz zapłaty – k.53).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana – Gmina S.

zaskarżyła w całości nakaz zapłaty i wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu strona pozwana wskazała, że powództwo jest całkowicie bezzasadne. Zgodnie z zawiadomieniem o przelewie wierzytelności

z dnia 6 sierpnia 2014 r. (...) sp. z o.o. w K. zawarła z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług faktoringowych – faktoring pojedynczy – numer (...).

Zdaniem pozwanej faktoring pojedynczy to przekazanie faktorowi, w tym wypadku powódce, pojedynczej wierzytelności.

W załączeniu do zawiadomienia o przelewie wierzytelności z dnia 8 sierpnia 2014 r. była wskazana faktura nr (...) z dnia 31 lipca 2014 r. opiewająca na kwotę 72.475,50 zł i tylko ta wierzytelność z tej faktury objęta była umową faktoringową. Tenże dokument został podpisany zarówno przez powódkę jak i pozwaną.

Pismem z dnia 6 sierpnia 2014 r. powódka zwróciła się z prośbą o wyrażenie zgody na przelew wierzytelności, objętych treścią zawiadomienia o przelewie wierzytelności, zaś zawiadomienie o przelewie wierzytelności z dnia 8 sierpnia 2014 r. opiewało tylko na konkretną fakturę VAT nr (...). Przelew wierzytelności nie obejmował natomiast faktury VAT nr (...) wystawionej w dniu 29 sierpnia 2014 r., czyli faktury na którą powódka powoływała się w pozwie. Mając na

uwadze powyższe, pozwana stwierdziła, że powódka nie nabyła wierzytelności przysługującej (...) sp. z o.o. w K. od Gminy S. z faktury VAT nr (...).

Ponadto pozwana wskazała, że z uwagi na zajęcie wierzytelności i skierowanie zajęcia wierzytelności do Gminy S. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Lesznie – K. K. pismem z dnia 17 września 2014 r. w stosunku do (...) sp. z o.o. w K., pozwana była zobowiązana przekazać należność objętą zajęciem Komornikowi (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 57-58).

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały wyżej zaprezentowane stanowiska.

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 października 2013 r. Gmina S. zawarła z (...) sp. z o.o. w K. umowę nr (...). Przedmiotem umowy, zgodnie z § 2, było wykonanie przez (...) sp. z o.o. w K. budowy sieci wodociągowej wraz z przyłączami w miejscowości S. – P..

Dowód: okoliczność bezsporna potwierdzona dowodami z dokumentów w postaci: umowy z dnia 15 października 2013 r. – k.8-13, aneksów do umowy – k.14-15, k. 16-17, dowodem z zeznań świadków: A. K. – 00:11:51 – protokół z rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 r. – k.106-108, M. H. – 00:07:25 – protokół z rozprawy z dnia 5 października 2016 r. – k.267-268, A. E. H. – 00:04:27 – protokół z rozprawy z dnia 19 grudnia 2016 r. – k.296-298 oraz dowodem z przesłuchania strony pozwanej T. D. – 00:30:34 - protokół z rozprawy z dnia 19 grudnia 2016 r.– k.296-298.

W dniu 31 lipca 2014 r. (...) S.A. w W. zawarła z (...) sp. z o.o. w K. umowę o świadczenie usług faktoringowych (...) nr (...).

Zgodnie z pkt I.1. w ramach umowy powódka zobowiązała się do nabywania wierzytelności przysługujących (...) sp. z o.o. w K. od kontrahentów z tytułu wykonywania umów handlowych oraz świadczenia innych usług związanych z finansowaniem i obsługą nabywanych wierzytelności, a (...) sp. z o.o. w K. zobowiązała się do terminowego regulowania umówionego wynagrodzenia oraz wykonywania innych zobowiązań przewidzianych umową lub regulaminem.

Zgodnie natomiast z pkt. I. 2. umowy strony zgodnie postanowiły, że integralną częścią umowy jest regulamin świadczenia usług faktoringowych (...) przez (...) S.A. w W., stanowiący załącznik nr 5 do umowy, który ma zastosowanie do spraw nieuregulowanych w umowie. W przypadku jakichkolwiek rozbieżności pomiędzy umową, a regulaminem, wiążące są postanowienia umowy. Punkt I.5. stanowi, iż umową objęto wierzytelności spełniające wymagania określone w regulaminie, przysługujące faktorantowi wobec kontrahentów wymienionych na liście kontrahentów stanowiącej załącznik nr 2 do umowy.

Dowód: okoliczności potwierdzone dowodem z dokumentów w postaci: umowy z dnia 31 lipca 2014 r. – k.18-21 oraz dowodem z zeznań świadków: M. H. – 00:15:32 – protokół z rozprawy z dnia 5 października 2016 r. – k.267-268, A. H. – 00:06:03 – protokół z rozprawy z dnia 19 grudnia 2016 r. – k.296-298.

W dniu 6 sierpnia 2014 r. powódka zawiadomiła pozwaną o zawarciu umowy

z (...) sp. z o.o. w K. oraz zwróciła się z prośbą o wyrażenie zgody na przelew objętych treścią zawiadomienia o przelewie wierzytelności dołączonej do pisma, wierzytelności przysługujących faktorantowi wobec pozwanej, poprzez przesłanie jednego egzemplarza pisma.

Burmistrz Miasta i Gminy S. wyraził zgodę na przelew wierzytelności i dokonywanie wpłat na odpowiedni nowy rachunek bankowy.

Zgodnie z załącznikiem do zawiadomienia o przelewie wierzytelności, jedynie wierzytelność przysługująca (...) sp. z o.o. w K., wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 31 lipca 2014 r. opiewająca na kwotę 72.457,90 zł podlegała przelewowi.

Dowód: okoliczności potwierdzone dowodami z dokumentów w postaci: pisma z dnia 6 sierpnia 2014 r. – k.22-27, k.60, k.282, zawiadomienia o przelewie wierzytelności – k.61, k.283, k.285, załącznika do zawiadomienia o przelewie wierzytelności – k. 62 i k.284 oraz dowodem z przesłuchania strony pozwanej T. D. – 00:32:40 – protokół z rozprawy z dnia 19 grudnia 2016 r. – k.296-298.

Po wykonaniu prac na podstawie umowy z dnia 15 października 2013 r. nr (...) (...) sp. z o.o. w K. w dniu 29 sierpnia 2014 r. wystawiła fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 127.524,08 zł.

Do faktury załączono protokół odbioru wykonanych robót podpisany przez przedstawicieli (...) sp. z o.o. w K. oraz Gminy S..

Faktura zaopatrzona była w klauzulę o treści „Zgodnie z umową faktoringową, wierzytelność stwierdzona niniejszą fakturą VAT została przeniesiona na (...) S.A. (...). W związku z powyższym, wierzycielem uprawnionym do przyjęcia zapłaty jest (...) S.A. Prosimy o dokonanie zapłaty na rachunek bankowy (...) S.A. o numerze (...). Informujemy, że tylko dokonanie zapłaty na ww. rachunek bankowy (...) S.A. spowoduje skutek zapłaty za przedmiotową wierzytelność. W razie wątpliwości prosimy o kontakt z (...) S.A. pod nr (...)”.

Dowód: okoliczności bezsporne potwierdzone dowodami z dokumentów w postaci: faktury VAT nr (...) – k. 28, protokołu odbioru – k.29-30, zestawienia obrotów i sald ksiąg pomocniczych – k.134-173, poleceń przelewów – k.174-176, pisma z dnia 12 października 2015 r. – k.177, deklaracji podatkowych wraz z dokumentami źródłowymi – k.177-251, dowodem z zeznań świadka A. H. – 00:08:40 – protokół z rozprawy z dnia 19 grudnia 2016 r. – k.296-298 oraz dowodem z przesłuchania strony pozwanej T. D. – 00:30:34 - protokół z rozprawy z dnia 19 grudnia 2016 r. – k.296-298.

Pismem z dnia 17 września 2014 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Leszcznie – K. K. dokonał zajęcia wierzytelności przysługujących (...) sp. z o.o. w K. od Gminy S., o czym pozwana powiadomiła (...) sp. z o.o. w K..

Dowód: okoliczności bezsporne potwierdzone dowodami z dokumentów w postaci: pisma z dnia 29 września 2014 r. – k.31 i k.277, pisma z dnia 1 października 2014 r. – k.32, zajęcia wierzytelności – k.59, pisma z dnia 5 lutego 2015 r. – k.278-281, dowodem z zeznań świadka A. H. – 00:20:35 – protokół z rozprawy z dnia 19 grudnia 2016 r. – k.296-298 oraz dowodem z przesłuchania strony pozwanej T. D. – 00:40:38 – protokół z rozprawy z dnia 19 grudnia 2016 r. – k.296-298.

Pismami z dnia 1 października 2014 r., z dnia 25 lutego 2015 r. oraz

z dnia 8 kwietnia 2015 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 127.524,08 zł z tytułu wierzytelności nabytej od E. – W.. Sp. z o.o. w K. stwierdzonej fakturą VAT nr (...) z dnia 29 sierpnia 2014 r.

W odpowiedzi na powyższe wezwania pozwana wskazała, że powódka nie nabyła ww. wierzytelności przysługującej (...) sp. z o.o. od Gminy S..

Dowód: okoliczności bezsporne potwierdzone dowodami z dokumentów w postaci: pisma z dnia 1 października 2014 r. – k.32, pisma z dnia 25 lutego 2015 r. – k.33-35, pisma z dnia 8 kwietnia 2015 r. – k.36-37, pisma z dnia 2 października 2014 r. – k.63.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o twierdzenia stron wyraźnie przyznane, bądź niezaprzeczone przez przeciwnika (art. 229 k.p.c. i art. 230 k.p.c.) oraz dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, których prawdziwość nie była przez strony kwestionowana.

Przy ustalaniu stanu faktycznego przydatne były także zeznania świadków: A. K., M. H., A. H., które uznano za w pełni wiarygodne, konsekwentne oraz logiczne, z tym zastrzeżeniem, że zeznania świadków zostały uzupełnione dodatkowo złożonymi do sprawy dokumentami.

Sąd dał wiarę zeznaniom następujących świadków:

- A. K. w zakresie dotyczącym łączącej Gminy S. oraz (...) sp. z o.o. w K. umowy z dnia 15 października 2013 r.;
- M. H. w zakresie dotyczącym łączącej Gminy S. oraz (...) sp. z o.o. w K. umowy z dnia 15 października 2013 r., łączącej (...) sp. z o.o. w K. oraz (...) S.A. w W. umowy z dnia 31 lipca 2014 r.;
- A. H. w zakresie dotyczącym łączącej Gminy S. oraz (...) sp. z o.o. w K. umowy z dnia 15 października 2013 r., łączącej (...) sp. z o.o. w K. oraz (...) S.A. w W. umowy z dnia 31 lipca 2014 r., dołączenia do faktury VAT nr (...) protokołu odbioru prac, zajęcia wierzytelności (...) sp. z o.o. w K. przez Komornika Sądowego.

Sąd dopuścił także dowód z zeznań stron ograniczając tenże dowód do przesłuchania strony pozwanej Gminy S. reprezentowanej przez burmistrza T. D., dając wiarę jego wyjaśnieniom w zakresie, w jakim korelowały one z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, biorąc pod uwagę subsydiarny i pomocniczy charakter tego dowodu.

Sąd nie prowadził postępowania dowodowego z urzędu, gdyż przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego w gestii Sądu nie leży zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Sąd nie jest też zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Sąd Okręgowy w Warszawie, zważył co następuje:

Powództwo w niniejszej sprawie nie zasługiwało na uwzględnienie, co skutkowało jego oddaleniem w całości.

Bezspornym w niniejszej sprawie było zawarcie przez (...) sp. z o.o. w K. z (...) S.A. w W. umowy z dnia 31 lipca 2014 r. o świadczenie usług faktoringowych (...) nr (...) oraz powiadomienie pozwanej o zawarciu ww. umowy.

Zasadniczy zarzut pozwanej sprowadzał się do twierdzenia, że przedmiotem przelewu na rzecz powódki nie mogła być wierzytelność przysługująca (...) sp. z o.o. w K. od Gminy S., objęta fakturą VAT nr (...)

z dnia 29 sierpnia 2014 r., co pozwana argumentowała tym, że nie została powiadomiona o przelewie właśnie tej wierzytelności.

Zbliżony charakter umowy faktoringu do cesji wierzytelności uzasadnia przy rozstrzygnięciu sporów wynikłych na tle tej umowy odpowiednie stosowanie przepisów kodeksu cywilnego o zmianie wierzyciela.

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Z mocy tego artykułu, skuteczność przelewu wierzytelności nie jest, co prawda zależna od wiedzy i zgody dłużnika, jednakże jego wiedza jest istotna z punktu widzenia oceny skuteczności spełnienia świadczenia na rzecz cedenta. Dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika

o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk innego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie

(por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 29 października 2013 r.,

I ACa 445/13).

Odnosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, że w dniu 6 sierpnia 2014 r. powódka w istocie zawiadomiła pozwaną o zawarciu umowy z (...) sp. z o.o. w K. oraz zwróciła się z prośbą o wyrażenie zgody na przelew objętych treścią zawiadomienia o przelewie wierzytelności dołączonej do pisma, wierzytelności przysługujących faktorantowi wobec pozwanej. Powyższe potwierdza m.in. pismo z dnia 6 sierpnia 2014 r. (k.22). Zgodnie z treścią tego pisma przelewem zostały objęte jedynie te wierzytelności, które zostały wskazane w piśmie dołączonym, zaś dołączony wykaz istniejących wierzytelności objętych umową faktoringową, wskazywał jedynie na fakturę VAT nr (...)

z dnia 31 lipca 2014 r. opiewającą na kwotę 72.475,90 zł.

Wskazać należy, iż do pisma z dnia 6 sierpnia 2014 r. skierowanego

do pozwanej nie dołączono umowy z dnia 31 lipca 2014 r., co dodatkowo może świadczyć, o tym że pozwana nie posiadała wiedzy, że wierzytelności objęte innymi fakturami, a przysługujące (...) sp. z o.o. w K. od pozwanej, objęte były ww. umową.

Samo zatytułowanie umowy z dnia 31 lipca 2014 r. może nasuwać wątpliwości, co do wierzytelności, które były objęte umową, bowiem określenie „faktoring pojedynczy” faktycznie wskazuje na przekazanie faktorowi jednej, pojedynczej wierzytelności.

Zgodnie z pkt I.5. umową objęto wierzytelności spełniające wymagania określone w regulaminie, przysługujące faktorantowi wobec kontrahentów wymienionych na liście kontrahentów stanowiącej załącznik nr 2 do umowy.

Pozwana nie dysponując załącznikami do umowy, nie była w stanie z całą pewnością stwierdzić, czy jakkolwiek inna wierzytelność przysługująca (...) sp. z o.o. w K. od Gminy S. została przelana na nabywcę, tj. powódkę.

Ponadto wskazać należy, że także w toku niniejszego postępowania powódka nie udowodniła, jakoby wierzytelność przysługująca (...) sp. z o.o.

w K., objęta fakturą VAT nr (...) z dnia 29 sierpnia 2014 r., faktycznie została objęta umową faktoringu. (...) S.A. w W. nie przedłożyła żadnego dowodu, który wskazywałby, iż wierzytelność objęta ww. fakturą spełniała wymagania określone w regulaminie, zaś pozwana figurowała na liście kontrahentów wskazanych w załączniku nr 2 do umowy faktoringu, co mogła uczynić poprzez przedłożenie, np. załączników do umowy z dnia 31 lipca 2014 r.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy ustalił, że pozwana w świetle przedstawionych dowodów została skutecznie zawiadomiona o dokonaniu na rzecz powódki przelewu wierzytelności, lecz jedynie objętej fakturą VAT nr (...)

z dnia 31 lipca 2014 r. Wskazać należy, że powódka zaniechała powiadomienia pozwanej o przelewie wierzytelności objętej fakturą VAT nr (...)

z dnia 29 sierpnia 2014 r., a zatem nie można obwiniać jej o spełnienie świadczenia na rzecz osoby zdaniem powódki nieuprawnionej. Zdaniem Sądu strona powodowa, na której spoczywał obowiązek przedstawienia dowodów oraz faktów mających

dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) bowiem z tych faktów wywodziła ona skutki prawne (art. 6 k.c.), nie wykazała, że należność ta objęta była wierzytelnością, która przysługiwałaby powódce na mocy zawartej umowy faktoringu.

Z tych wszystkich względów powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie drugim wyroku, na podstawie art. 98 §1 i 2 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Stroną, która przegrała proces była powódka, dlatego należało obciążyć ją kosztami postępowania poniesionymi przez pozwaną. Na koszty te w łącznej kwocie 3.617 zł złożyły się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 złotych oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa .

W punkcie trzecim wyroku, Sąd na podstawie przepisu art. 83 ust. 2 u.k.s.c. w zw. z art. 113 ust. 1 u.k.s.c., nakazał pobrać od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa, kwotę 307 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa, na którą składały się koszty podróży świadków A. K. oraz M. H..

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Katarzyna Kisiel

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)